

ע"פ 5429/18 - רון טבול נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשקלון

בית המשפט העליון

ע"פ 5429/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: רון טבול

נ ג ד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשקלון

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 11.7.2018 בע"פ 17460-12-17 אשר ניתן על ידי כבוד השופט י' פ' אקסלרד

בשם המערער: עו"ד שחר הררי; מירב תהילה

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט י' פ' אקסלרד) מיום 11.7.2018 בע"פ 17460-12-17 שדחה את בקשת המערער לפסול עצמו מלדון בעניינו.

1. המערער הורשע בעבירות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 ונגזר עליו קנס בסכום של 10,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו. עניינו של ההליך שעליו נסוב ערעור הפסלות דנן הוא ערעור שהגישה המשיבה על גזר

עמוד 1

הדין. המערער הגיש בקשה לדחיית הערעור על הסף בשל איחור לכאורה בהגשתו. בהחלטתו מיום 28.12.2018 הציע בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט י' פ' אקסלרד) לצדדים להסכים למתווה לפיו תינתן הסכמה להארכת מועד להגשת הערעור תוך הארכת המועד להגשת הערעור שכנגד. בסופו של דבר, הודיעו הצדדים לבית המשפט כי לא עלה בידם להגיע להסכמות ועל כן, בהחלטתו מיום 6.2.2018 הורה בית המשפט על קיום דיון בבקשה לדחיית הערעור על הסף. לאחר דחיות נקבע הדיון ליום 18.6.2018 בשעה 9:00. בערב הדיון הגישו הצדדים בקשה מוסכמת לדחיית שעת הדיון לשעה 11:30, ובהחלטת הנשיאה ר' יפה-כץ מאותו היום (אשר ניתנה על ידה בשגגה כפי שיתואר בהמשך) נקבע כי הדיון יידחה לשעה 10:30.

2. משהצדדים לא הופיעו לדיון בשעה המקורית שנקבעה (09:00) החליט בית המשפט (השופט י' פ' אקסלרד) להכריע בבקשה לדחיית הערעור על הסף בהיעדרם ובהסתמך על כתבי הטענות שהגישו (להלן: ההחלטה מיום 18.6.2018). בפתח החלטתו ציין בית המשפט כי: "לפני כניסתי לאולם הודיעוני כי הוגשה בקשה לדחות את שעת הדיון. עם כניסתי לאולם התברר כי הצדדים לא התייצבו". בית המשפט דן בטעמים שהוצגו לדחיית שעת הדיון, וקבע כי אין מקום לקבל את הבקשה וכי משהצדדים לא התייצבו, היה מקום להורות על מחיקתה. בהמשך הדברים הכריע בית המשפט גם בבקשה לדחייה על הסף לגופה – ודחה אותה, תוך שהוא מחייב כל אחד מהצדדים בהוצאות בסך 4,000 ש"ח לאוצר המדינה נוכח אי התייצבותם לדיון. מאוחר יותר באותו היום (18.6.2018) ניתנה החלטה נוספת על ידי הנשיאה ר' יפה-כץ בגדרה צוין כי החלטתה מיום 17.6.2018 "ניתנה מחמת טעות, לאחר שסברתי שמדובר בתיק הקבוע בפני הרכב". בהמשך הדברים הורה השופט י' פ' אקסלרד על ביטול ההוצאות שהושגו על הצדדים.

3. על רקע זה הגיש המערער בקשה לביטול ההחלטה מיום 18.6.2018 ו"לפסילת מותב זה מלדון בבקשה לדחיית הערעור על הסף". ביום 11.7.2018 דחה בית המשפט (השופט י' פ' אקסלרד) את הבקשה בהחלטת פיתקית קצרה. תחילה צוין כי בהחלטת הנשיאה ר' יפה-כץ נפלה טעות, שכן היא סברה בשגגה שהתיק נדון בפניה. עוד ציין השופט י' פ' אקסלרד כי הוא לא היה ער להחלטת הנשיאה, אלא בדיעבד. כמפורט בהחלטה, בנסיבות אלו ומשהצדדים לא התייצבו לדיון, סבר בית המשפט כי אין עוד טעם לנסות להביא לידי הסכמה, והוא החליט לעשות שימוש בסמכותו ולהכריע בבקשה לדחייה על הסף על סמך הטענות בכתב שהגישו הצדדים. בית המשפט ציין כי החלטתו בבקשת הדחייה על הסף מפורטת ומנומקת ומביאה בחשבון את מכלול טיעוני הצדדים. על כן, נפסק כי בנסיבות אלו אין מקום לבטלה והבקשה לביטולה נדחת. זאת בפרט משאין מדובר בהחלטה המכריעה בטענות הצדדים בערעור לגופו. בנתון לאמור נפסק כי "הבקשה כי אפסול עצמי מדיון בבקשה לדחייה על הסף התייתרה באשר היא הוכרעה".

4. מכאן הערעור שלפניי, בו נטען כי הכרעת המותב בבקשה לדחיית הערעור על הסף מבלי לשמוע את טענות הצדדים, לאחר שהוא עצמו זימן אותם לדיון, מלמדת כי בית המשפט גיבש את דעתו ביחס לבקשה באופן המחייב את פסילתו. המערער מלין על כך שבקשת הפסלות לא נדונה לאלתר ומציין כי העובדה שבית המשפט הכריע בבקשה לביטול ההחלטה מיום 18.6.2018 בטרם הכריע בבקשת הפסלות מצביעה אף היא על גיבוש עמדה סופית ונחרצת בעניינו.

5. המשיבה מצידה סבורה שיש לדחות את הערעור. לדבריה, בית המשפט הכריע בבקשת הדחייה על הסף מבלי לקיים בה דיון בעל פה בשל טעות דיונית, ואין בעובדה זו כדי להקים עילה לפסילת המותב. הוטעם, כי ככל שהמערער סבור כי נפלה טעות בהחלטה שניתנה בבקשת הדחייה על הסף או בהחלטה שניתנה בבקשה לביטולה, עליו להשיג עליה במסלולי ההשגה הקבועים בדיון ולא באמצעות הליכי פסלות. המשיבה מוסיפה כי יש לדחות את טענת המערער כי בית המשפט הכריע בבקשה לביטול ההחלטה בעניין הסילוק על הסף לפני שהכריע בבקשת הפסלות, שכן

המערער הוא זה שכרך את שתי הטענות יחדיו.

6. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לכלל מסקנה כי דינו להתקבל וכי יש להורות על פסילת המותב והעברת ההליך לדיון בפני מותב אחר. כזכור, הורה בית המשפט על זימון הצדדים לדיון בפניו בבקשת הסילוק על הסף, הגם שלא היה מחויב לעשות כן על פי סדרי הדין. בשל טעות, הצדדים לא התייצבו לדיון בשעה היעודה, ועל כן החליט בית המשפט להכריע בבקשה ללא קיום הדיון שעליו הורה. בהמשך הגיש המערער בקשה בת שני ראשים: האחד, בקשה לביטול ההחלטה מיום 18.6.2018 – היא ההחלטה המכריעה בבקשה לדחיית הערעור על הסף – והשני, בקשה לפסילת המותב מלדון בבקשה לדחיית הערעור על הסף. בהחלטתו מיום 11.7.2018 הכריע בית המשפט בשתי הבקשות כאחת. תחילה, דחה את הבקשה לביטול ההחלטה בבקשת הסילוק על הסף ולאחר מכן קבע כי בנסיבות אלו, בקשת הפסלות התייתרה. בעשותו כן, שב למעשה בית המשפט והכריע בבקשה לסילוק על הסף מבלי לקיים את הדיון במעמד הצדדים, דיון שעליו הורה מלכתחילה. מהלך זה מעורר קושי. משסבר המותב כי יש צורך לקיים דיון במעמד הצדדים בבקשת הסילוק על הסף, ומשהתברר כי דיון כזה לא התקיים בשל טעות שאינה תלויה במי מהצדדים, לא היה מקום לקבוע מצד אחד כי ההחלטה שניתנה בשל אותה טעות בהעדר דיון תיוותר על כנה ומצד שני להורות כי נוכח החלטה זו התייתרה בקשת הפסלות (וראו לעניין זה סעיף 77א(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984).

בנסיבות אלה אני סבורה כי דין הערעור להתקבל.

הדיון בהליך יועבר למותב אחר.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018).

ה נ ש י א ה